

мрътви-тѣ и всеобиій съдъ Христовъ.

Б. Каквъ ще бѫде тои животъ?

Ш. За вѣрѹющы-тѣ, любящи Бога и дѣлающи добро, толко съ блаженствомъ, ѹбъ-то мы сего това блаженство не можемъ и да изобразимъ.

Не у явися, что будетъ. 1 Іоан. III, 2.

Вѣмъ человѣка О Христѣ, дѣма Апостолъ Павелъ, кой-то восхищенъ бысть въ рай, и слыша неизрѣченныя глаголы, ихже не лѣтъ Есть человѣку глаголати. 2 Кор. XII, 2, 4.

Б. Откакдѣ ще произлѣзѣ такоа блаженство?

Ш. Отъ съзерцаніе-то Бога въ свѣтъ и славѣ, и отъ съединеніе-то съ Него. Видимъ убо нынѣ яко зерцаломъ въ гаданіи, тогда же лицемъ къ мицу: нынѣ разумѣю Отъ части, тогда же познаю, яко же и познанъ быхъ. 1 Кор. XIII, 12.

Тогда праведницы просвѣтятся яко солнце въ царствіи Отца ихъ Матд. XIII, 43.

Будетъ Богъ всяческая во всѣхъ. 1 Кор. XV, 28.

Б. Ще ли и тѣло-то да участїва въ блаженство-то на душа-та?

Ш. И оно ще бѫде прославено съ свѣтъ Божии, подобно както тѣло-то на Іисуса Христса въ времѧ-то преображенія на Факорѣ.

Сѣется не въ честь, востаетъ въ славѣ. 1 Кор. XV, 43.

Яко же Облекохомся во Образъ перстнаго, (сирѣчъ Адама), да облечемся и во Образъ Небеснаго. (сирѣчъ Господа нашего Іисуса Христса). 1 Кор. XV, 49.

Б. Есички-тѣ ли єднакво ѹжъ бѫдѫтъ блажени?

Ш. Не. Щетъ бѫдѫтъ различни ступове блаженства, спорѣдъ мѣрѣ-тѣ на тока, какъ кой тѣка са